

ת"פ 54188/09/16 - רועי בקלו נגד פרקליטות מחוז תל אביב פלילי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 54188-09-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' בקלו(עציר)

לפני
המבקש: כבוד השופט עידו דרואן-גמליאל
רועי בקלו (עציר)
נגד ע"י ב"כ עו"ד אשכנזי

המשיבה: פרקליטות מחוז תל אביב פלילי
ע"י ב"כ עו"ד שיוביץ

החלטה

האם ליקוי שנפל ב"שרשרת מוצג" - תיעוד העברתם של סמים לבדיקת מעבדת הסמים במז"פ - מצדיק קבלתה של טענת "אין להשיב לאשמה", בעבירה שעניינה החזקת הסמים?

רקע וטענות הצדדים:

1. הנאשם עומד לדין בגין החזקת הרואין, וביום 25.5.17 נשלמה מסכת התביעה; עיקרה של זו בעדויותיהם של שוטרים שהיו בתצפית, ושלדעת התביעה מבססות את הקשר שבין הנאשם לבין הסמים שנמצאו ונתפסו במקום על-ידי שוטרים.

2. לאחר סיום מסכת התביעה טען הנאשם, מפי סניגורו המלומד, כי לא הובאה ולו תשתית דלה לעניין עבירה זו, שכן שרשרת העברת המוצג שנתפס פגומה וחסרה, באופן שאינו מאפשר לקבוע כי הסם שנבדק הוא אכן החומר שנתפס:

לפי מסמך שהוגש בהסכמה, התקבל החומר במז"פ ביום 13.9.16 ונרשם [ת/17]; אך הסתבר שרק ביום 14.9.16 התקבל החומר לבדיקה במעבדת הסמים [ת/10]. בתיק המשטרה מסמך, שלא הוגש כמוצג, ולפיו העבירה את החומר למעבדה פלונית בשם מגי בובי, שאף לא נרשמה כעדת תביעה ברשימת העדים שבכתב האישום. טוענת אפוא ההגנה, כי שרשרת המוצג - ככל שמדובר על היכולת להוכיחה - נקטעה בשלב זה, משלא הוכחה כלל החוליה המקשרת בין קבלת המוצג במשרד הרישום במז"פ לבין מציאותו ובדיקתו במעבדת הסמים.

3. משיבה התביעה ואומרת, כי בשלב זה די בתשתית ראייתית בסיסת ואף דלה; ופגם טכני בהוכחת שרשרת

המוצג אינו מצדיק קביעה כי לא קיימת תשתית שכזו ופג הסיכוי להרשעה.

דין ומסקנות:

1. התשתית הראייתית שעל התביעה להציג בתום מסכת ראיותיה היא "לכאורית" בלבד (סעיף 158 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982). כדי שהתביעה תעבור משוכה זו, די בקיומן של ראיות בסיסיות ואפילו דלות, להוכחת העבירה המיוחסות לנאשם, כאשר ההתייחסות היא לראיות המפלילות בלבד מתוך כלל הראיות שהוגשו. נקודת המוצא היא שהראיות זוכות - בדרך כלל - למלוא האמון והמשקל הראייתי, ועדיין יש צורך בראיות במידה היוצרת מערכת ראיות ראשונית המעבירה את נטל הבאת הראיות לכתפי הנאשם (ע"פ 28/49 זרקא נ' היו"מ (1950); ע"פ 732/76 מ.י. נ' כחלון (1981)).
2. פגם בשרשרת מוצג אינו פגם טכני, ויכול הוא אף לרדת לשורש העניין ולהוביל לזיכוי, כאשר נותר ספק סביר באשר לזהות החומר הנבדק כחומר שנתפס, או כאשר עולה חשש באשר לשמירת תקינותו של חומר 'רגיש', כדגימה ביולוגית. מחדל מתיעוד הולם של שרשרת מוצג יכול גם לפגוע בזכותו של נאשם להליך הוגן - זכות שהנה גם אינטרס ציבורי ראשון במעלה - כשנשללת יכולת ההגנה להתחקות אחר הטיפול בחומר והעברתו (ע"פ 987/02 מ.י. נ' זבידה (2004)).
3. מנגד, לא כל פגם בשרשרת מוצג מוביל מניה וביה למסקנות כגון דא, אלא יש לבחון מה תוצאתו בפועל של הפגם, האם בנסיבות העניין יש בו כדי לקפח את הגנתו של הנאשם, או להעלות ספק סביר בדבר אשמתו. לשון אחר - המסקנה לעולם נלמדת מעובדותיו של מקרה קונקרטי, לרבות מידת השכנוע בדבר הזהות של החומר שנבדק כחומר שנתפס, שיכולה להילמד מראיות שונות (ע"פ 5928/99 גלדסון נ' מ.י. (2005), פסקה 12; עניין זבידה הנ"ל, ע' 896; ע"פ 5390/96 אבו מדיעם נ' מ.י. (1999), פסקה 8ב.).
4. טענת ההגנה התמקדה כאמור בחוסר של חולייה אחת בשרשרת המוצג, חולייה שמקומה כבר במז"פ, הגם שלא בתוככי מעבדת הסמים. אין לשלול כבר עתה את יכולת התביעה להוכיח את זהות החומר שנבדק כחומר שנתפס, על-סמך סימונה של שקית המוצג, תיאור תוכנה, ועוד נתונים, אף אין הדברים בגדר אפשרות רחוקה ונדירה.
5. מקומה הנכון של בחינתו של הפגם הוא בהכרעת הדין, כחלק מהבדיקה המקיפה של מערך הראיות, לרבות קביעתם של ממצאי מהימנות.
6. בשלב זה עומדת אפוא התביעה בדרישה המצומצמת של החוק, להצגת תשתית ראייתית המצביעה לכאורה על אשמת הנאשם, וטענת ההגנה נדחית.

עניין נוסף - טענת "אין להשיב לאשמה" בעבירה של הפרת הוראה חוקית:

1. עוד טענה ההגנה כי לא הובאה תשתית ראייתית מינימאלית לעבירה נוספת בה הואשם הנאשם - הפרת הוראתו החוקית של בית משפט, שאסר על הנאשם להתקרב כדי מאה מטרים לתחנה המרכזית החדשה בתל-אביב - יפו.

2. בעניין זה הצדק עם ההגנה, והתביעה אף לא חלקה על-כך בתשובתה: לא הוכח כלל המרחק בין מקום מציאותו של הנאשם, בכל שלב משלבי האירוע, לבין התחנה הנ"ל.

3. לפיכך, לעניין האשמתו של הנאשם בעבירה זו, מתקבלת טענת ההגנה והנאשם אינו נדרש להשיב לה.

ניתנה היום, י"ב סיוון תשע"ז, 06 יוני 2017, בהעדר הצדדים.